

[Valdemar Sørensen.]

jeg mig ikke paa. (*Drachmann*: Dette være sagt i al Beskedenhed!). Ja ja, med den Beskedenhed, der altid klæder.

Ligeledes havde det ærede Medlem Hr. Prieme en Tilbøjelighed til at misforstaa mig med Hensyn til Flæskeprisen. Jeg ved ikke af, at denne Regering fastsætter nogen Flæskepris. Den fastsætter en Produktionsfordeling, men Prisen paa Flæsket — det ærede Medlem Hr. Prieme ved jo lige saa godt som jeg, hvor den fastsættes. Saa længe Produktionen er saa rigelig, at der endda er Overflod, man kan give tilbage til Producenterne, taler jeg for, at det Marked af Forbrugere, for hvem dette Fødemiddel er en Nødvendighed, forsynes først og rigeligst, og jeg finder det ærede Medlem Hr. Prieme at være en ganske ejendommelig Byrepræsentant, naar han ikke kan indse den simple Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Ja, det lyder jo meget morsomt, men det er ikke særlig logisk, naar det ærede Medlem staar op og angriber de høje Flæskepriser. Det, som Sagen drejer sig om, er: Vil det ærede Medlem og Regeringspartierne gaa ind for en Nedsættelse? Det er jo det, Diskussionen drejer sig om. Det er meget morsomt, at Dagbladet „Politiken“ i Morgen kan faa lidt at skrive om af det, det ærede Medlem har sagt — men hvorledes stiller Regeringspartierne sig til dette Spørgsmaal? Det tror jeg nok var værd at faa at vide.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen kan øjensynlig ikke huske, hvad han selv har sagt med Hensyn til at spørge Erhvervsorganisationerne angaaende Arbejdstilladelser. Det ærede Medlem stillede nemlig Problemet op paa den Maade, at de Mennesker, som kom her til Landet og havde Penge, kunde fortsat leve, medens de andre, fordi de ikke kunde faa Arbejdstilladelse — jeg skrev udtrykkelig de Ord op, som det ærede Medlem benyttede, og det kan det ærede Medlem finde i Fortrykket i Morgen —, de maatte dø af Sult. Der er nemlig derefter ingen Tvivl om, hvorledes det ærede Medlems Indstilling er, og det, jeg undrede mig over, var, at det ærede Medlem,

uagtet han ved, at dette Problem inden for det ærede Medlems eget Fag er saa prekært, dog ikke er bedre orienteret om Sagen, end han synes at være.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Nu var det ærede Medlem Hr. Prieme endelig kommet ind paa det Punkt, det gælder om, nemlig Arbejdstilladelserne. Jeg skal gerne give det ærede Medlem Ret i, at jeg virkelig har udtalt mig, som det ærede Medlem siger, men jeg gjorde det med fuld Ret. Naar to Mænd faar Opholdstilladelse her i Landet og den ene medbringer Midler, som han kan leve af uden at arbejde, og den anden er fattig og maa ernære sig ved Arbejde, hvis han vil leve, saa er det ingen lige Gæsteret, vi viser de to Mænd. Den Mand, der ikke kan leve uden eget Arbejde, maa inden for en rimelig Tid have Adgang til Arbejde her i Landet. Det forekommer mig at være en ganske ligefrem demokratisk Betragtning, som naturligvis ikke deles af det ærede Medlem og hans Parti.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Flæskepriserne skal jeg sige, at jeg ved ikke af, at jeg i mine Bemærkninger har angrebet Flæskeprisen. Jeg har gjort opmærksom paa, hvordan den opstod, hvordan Prisen dannedes i England, og at man bestræbte sig for at faa den samme Pris ved Forsyning af det københavnske Marked. Jeg gjorde opmærksom paa, at hvis man forsynede Markedet naturligt, vilde man maa-ske ikke faa saa høj en Pris, men alligevel en Pris, som vilde være mere lønnende end den, man faar, naar man overlader Andels-haverne at spise Flæsket selv.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning, og derefter vender vi tilbage til Talerlisten.

Prieme: Jeg tror, det ærede Medlem bliver meget forbavset, naar han i Morgen læser Fortrykket. Saa tror jeg ikke, det ærede Medlem har let ved at finde Overensstemmelse mellem, hvad han har sagt første Gang, han havde Ordet, og hvad